यातनांपीडांपरस्यतेकुतः कुर्यान्नकुतश्चिदित्यर्थः मार्दवान्मार्दवमवलंब्य ॥२७॥ श्रेयःपरलोकहितंतदेव त्यज्यो लाभःसचत्वाशुहंतैवलभ्यइत्यध्याहृत्ययोज्यं यथायजमानःपशुंनिघ्नन्नात्मानंचस्वर्गंनयत्येवं शूरः परंस्वंचेत्यर्थः ततश्चलाभ्योलाभाद्धेः पुमांश्चबलिभ्यःसर्वेभ्यःप्रशस्तःश्रेष्ठश्चस्यात् शत्रुवधाल्लाभत्रयंपिमान्योभवतीत्यर्थः यस्तुअस्मिन्सर्पेकुत्सिते बह्वपकारिणिहंतव्यकालाल्लाभोऽस्यमरणादिष्टसिद्धिःसएवसत्यः शाश्वतःश्रेयोलाभः सचतेतवएनंहंतुमनिच्छंत्यानस्यात् तस्मान्हंतव्यएवायमित्यर्थः॥२८॥ गृह्यनिगृह्य कामा

नब्राह्मणानांकोपोऽस्तिकुतःकोपाच्चयातनां॥ मार्दवात्क्षम्यतांसाधोमुच्यतामेषपन्नगः॥२७॥ लुब्धकउवाच हत्वालाभःश्रेयएवाव्ययःस्या
ल्लुब्धोलाभ्यःस्याद्बलिभ्यःप्रशस्तः॥कालाल्लाभोयस्तुसस्योभवेत्श्रेयोलाभःकुत्सितेऽस्मिन्नतेस्यात् ॥२८॥ गौतम्युवाच कानुप्राप्ति
र्गृह्यशत्रुंनिहत्यकाकामाप्तिःप्राप्यशत्रुंनमुक्त्वा॥कस्मात्सौम्याहंनक्षमेनोभुजंगेमोक्षार्थंवाकस्यहेतोर्नकुर्यां॥२९॥ लुब्धकउवाच
अस्मादेकाद्बहवोरक्षितव्यानैकोबहुभ्योगौतमिरक्षितव्यः॥कृतागसंधर्मविदस्त्यजंतिसरीसृपंपापमिमंजहिचैनं॥३०॥ गौतम्युवाच
नास्मिन्हतेपन्नगेपुत्रकोमेसंप्राप्यतेलुब्धकजीवितंवै॥गुणंचान्यंनास्यवधेप्रपश्येतस्मात्सर्पंलुब्धकमुंचजीवं॥३१॥ लुब्धकउवाच
वृत्रंहत्वादेवराट्श्रेष्ठभाग्वेयज्ञंहत्वाभागमवापचैव॥शूलीदधीचोदेवशत्रुंचरत्वंक्षिप्रंसर्पंजहिमाभूत्तेविशंका॥३२॥ भीष्मउवाच
असकृत्प्रोच्यमानापिगौतमीभुजगंप्रति॥लुब्धकेनमहाभागापापेनैवाकरोन्मतिं॥३३॥ ईषदुच्छ्वसमानस्तुकृच्छ्रात्संस्तभ्यपन्नगः
उससर्जगिरंमेदांमानुषींपाशपीडितः॥३४॥ सर्पउवाच कोन्वर्थेनकदाषोत्रविद्यतेममबालिश अस्वतंत्रंहिमांमृत्युर्विच
शंयदचूचुदत्॥३५॥तस्यायंवचनाद्दष्टोनकोपेननकाम्यया॥तस्यतत्किल्बिषंलुब्धविद्यतेयदिकिल्बिषं॥ लुब्धकउवाच यद्य
न्यवशगेनेदंकृतंतेपन्नगाशुभं॥कारणंवैत्वमप्यत्रतस्मात्त्वमपिकिल्बिषी॥३७॥मृत्पात्रस्यक्रियायांहिदंडचक्रादयोयथा॥कारणात्वेप्र
कल्प्यंतेतथात्वमपिपन्नग॥३८॥किल्बिषीचापिमेवध्यःकिल्बिषीचापिपन्नग॥आत्मानंकारणंह्यत्रत्वमाख्यासिभुजंगम॥३९॥

मिःदृष्टलाभः नमुक्त्वादृढंबध्वा नोऽस्माकमुशत्रोभुजंगेकस्मादहंनक्षमेअपितुक्षमेएव मोक्षेणार्थंश्रेयःकुर्यामेवेत्यर्थः॥२९॥त्यजंतिनाशयंति॥३०॥मेपुत्रकोजीवितंनसंप्राप्स्य
ते गुणंगुणंजीवंजीवितं॥३१॥शूलीयज्ञंहत्वेतिसंबंधः॥३२॥३३॥संस्तभ्यधैर्यमालंब्य॥३४॥अचूचुदत्प्रेरितवान्॥३५॥किल्बिषंचेदस्तितर्हिप्रयोक्तुरेवनप्रयोज्यस्यममशर
स्यवेत्यर्थः॥३६॥यदीति प्रयोजकवशस्यैवज्यापिवधकारणत्वाद्वध्यएवेत्यर्थः॥३७॥ मृदिति यद्यपिदंडादिवत्त्वंअन्यवशस्तथाऽपिचेतनत्वात्किल्बिषीत्यवश्यंवध्योसीत्यर्थः॥३८॥३९